

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 224.

Tiende Session.

53de Møde.

Løvedagen den 11te Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Jessen: Jeg troer ikke, at der i nogen Kjøbstad er Noget, som er uvidende om, at Communalbestyrelsen eller den samlede Communalbestyrelse, thi det er eet og det samme Begreb, bestaaer af Bysfogden eller Magistraten og Borgerrepræsentanterne i Forening, og det er derfor aldeles overskødigt, at der indføres en S som den ny foreslaaede, da man ikke faaer Andet at vide af den, end hvad man veed isorveien. Jeg har studeret meget paa, hvad der egentlig kunde være Meningen med denne S, uden at jeg har kunnet udfinde den, men ved velvillig Meddelelse underhaanden har jeg faaet at vide, at Meningen dermed skal være den, at de Beslutninger, som angaaende denne Lov skulle tages af Communalbestyrelsen, skulle tages i et samlet Møde af Bysfogden og Borgerrepræsentanterne, men dette kan aldeles ikke sees af Forslaget, thi det udtrykker, som sagt, kun, at den samlede Communalbestyrelse bestaaer af Magistraten og Borgerrepræsentation i Forening, og det er derfor klart, at Sententen bør udgaae, eller at den aldeles bestemt bør udtrykke, hvad dens Mening er. Er denne, at de Beslutninger, som angaae denne Lov, ikke kunne tages ved skriftlig Forhandling mellem Bysfogden og Borgerrepræsentanterne, men skulle tages i et samlet Møde af dem begge, skal jeg for mit Vedkommende aldeles Intet have at erindre derimod, thi jeg er saa stærk som Noget stemt for, at alle Afgjørelser tages efter mundtlig Forhandling mellem Borgerrepræsen-

tanterne og Bysfogden. Skal Paragraphen imidlertid have den Betydning, maa den forandres, thi som den staaer her, betyder den aldeles Intet.

Kinch: Saavidt jeg veed, er der i de Love, der i den senere Tid ere udfomne, bestandig brugt Ordet „Bedrægt“ istedetfor det fremmede Ord „Regulativ“, og jeg troer derfor, det kunde være hensigtsmæssigt, ogsaa at bruge det i denne Lov.

Justitsministeren: Hvad angaaer det af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Herh) til § 33 stillede Forslag, finder jeg det overskødigt; imidlertid kan jeg dog Intet have derimod at erindre. Det er jo en Selvfølge, at Forordningen af 6te April 1832 kun kan gjælde med de Forandringer, som ere foretagne ved den senere Lovgivning, altsaa ved hvad den ærede Forslagsstiller har kaldt Forordningen af 24de October 1837, som imidlertid er en Anordning. Hvad angaaer Ændringsforslaget til § 34, som er stillet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), da kan jeg heller ikke have Noget derimod at erindre. Med Hensyn til det Ændringsforslag til samme § af Udvalget, der gaaer ud paa, at Udtrykket „høiere Afgjørelse“ i Slutningen af Paragraphen forandres til „Justitsministeriets Afgjørelse“, maa jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at dette ikke giver den samme Mening. Ved „høiere Afgjørelse“ forståes nemlig, at Vedkommende, om de ville, først kunne søge Sagen ændret ved Amtets Resolution, og ere de tilfredse med den, behøve de ikke at gaae videre; er dette derimod ikke Tilfældet, saa kan Sagen bringes